

на стръмны тѣ и непристѣпны височины горскы. Най голѣмый връхъ на Атопъ е гладкъ, бяло мермерентъ, и ся издава като висока островърхна пирамида, темето на коя то съставя една площъ, коя то е не повече отъ 12 квадратны аршины. Отъ тая площъ ся простирхтъ голѣмы стръмнины на долу, особенно отъ кѣмъ сѣвернх тѣх стрънх, дѣто една стръмнина съставя почти отвѣсна стѣна до 900 аршина, приблизительно. По тѣзи страшны стръмнины, изъ мѣнечкы тѣх распукнатины на мермеръ тѣх, никне неувядаемый тѣх цвятъ. Най бѣдны тѣх киліоты, кои то гы не е страхъ отъ смъртъ, събирхтъ този цвятъ за продаване. Отивхтъ тѣх обикновенно на партіи по няколко души, и заедно ся качерхтъ по стръмнины тѣх, като си помагхтъ единъ другому да ся спущхтъ и да ся надвисхтъ съ вѣжета надъ пропасть тѣх. Като вярххтъ, че безъ воля тѣх Божхх нѣма да умрхтъ, занаятчій тѣх ся одързостявхтъ на страшны подвигы: скачхтъ връхъ камане, кои то едва ся държхтъ връхъ безднх тѣх, залавхтъ ся за сухи корены и пр. Много пхти имъ минува благополучно, нѣ понякога отъ не съглѣдване, или отъ излишнхх самонадѣянность, бѣднх тѣх ся откопчва и заедно съ добывъ тѣх си исчезвх въ пропасть тѣх. До дѣто бяхъ въ Св. Горхх случихх ся три нещастны случаи, отъ кои то послѣднхтъ, впрочемъ, нечаяно ся преобърнх на чудо. Единъ отъ келіоты тѣх ся откопчилъ отъ сѣвернх тѣх стръмнинхх и послѣ намѣрили отъ него само кыткх тѣх на рѣжж тѣх му и камилавка та; другы предъ очи тѣх на другары тѣх си като ся откопчилъ отъ стръмнинхх тѣх, натѣкнхлъ ся на единъ остроиздаденъ камѣкъ, тѣх шото даже не было възможно да ся снесе отъ тамъ трупъ тѣх на нещастнх тѣх, и той дълго време стѣрчалъ предъ видъ на сичкы, като знакъ за предназназливость на другы тѣх. Третый тѣх паднхлъ до само то дѣно на пропасть тѣх и—остана живъ. За това чудо, азъ чухъ се еднаквы